

PLATÓ (S.IV aC)	RENÉ DESCARTES (s. XVII)	JOHN LOCKE (s.XVII)	THOMAS HOBBS (s.XVII)
<p>TEORIA DEL CONEIXEMENT</p> <p>Obres: Fedó, Menó i República</p> <ul style="list-style-type: none"> - Món sensible i món de les idees - Idees: conceptes abstractes que no varien i ens mostren la veritat - Creació del món sensible (mite del Demiurg — coneixement mític) - Coneixement mític i dialèctic - Coneixement = recordar (reminiscència) - Anima immortal recorda el que ha oblidat gràcies als fillosos - Ens allunyen del saber l'art i la relança - Mite de la Caverna 	<p>Obra: Meditaciones metafisiques</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sóc una "cosa" que pensa (res cogitans) - Idees: Representacions que tenim a la nostra ment - 3 tipus d'idees: Innates, adventícies i artificials - Segons el tipus d'idea obtenim el coneixement d'una forma o d'una altra - Si es crema un tronc Descartes afirma que les centres son la mateixa substància 	<p>Obra: Assaig sobre l'enteniment humà</p> <ul style="list-style-type: none"> - No admet idees innates - Origen de les idees: experiència (interna o externa) - Idees: Representacions que tenim a la nostra ment (signes de les coses) - Paraules: signe de les idees - 2 tipus d'idees: simples (1 sentit, diversos sentits) i complexes (combinació idees-paraules, idees-idees, idees-coses) - Límit de coneixement - Passos del coneixement: Res, experiència, idees simples (ment passiva), idees complexes (ment activa) - Experiència capta qualitats primàries i secundàries - Si es crema un tronc i es fa cendra Locke afirma que no podem conèixer la substància 	
<p>CONCEPCIÓ DUALISTA</p> <p>- dues realitats de l'home: cos i ànima</p> <p>- realitats contraposades</p> <p>- judici de l'ànima immortal</p> <p>- Mite del carro alat (coneixement mític)</p> <p>- Funcions de l'ànima: racional, irascible, concupiscible</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Dues realitats de l'home: cos i ànima (res cogitans i res extensa) - realitats contraposades - El cos s'explica mecànicament (nega la llibertat) - Per no negar-la diu que el pensament influeix en el cos (cos mortal — ànima immortal) - No pot ser immortal, però el punt on interactuen es diu glàndula epineal - 3 tipus de passions (interacció pensament — cos): fisiològiques, psicològiques i morals 		
<p>MORAL</p> <p>- objectiu de tota la seva filosofia era formar millos ciutadans</p> <p>- filosofia de plató = filosofia moral</p>	<p>Text: Moral provisional</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obeir lleis i costums, mantenir-se a la rell, opinions moderades 2. Ferm i constant en les meves decisions 3. Canviar jo abans que les coses 4. La raó ha de guiar la vida humana 	<p>Obra: Carta sobre la tolerància</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pau Besfàlia (1648) - L'anglicanisme no ha de respectar: ateuus, catòlics i aquelles religions que no respectin les altres (musulmans) 	

	PLATÓ (S.IV aC)	RENÉ DESCARTES (s. XVII)	JOHN LOCKE (s.XVII)	THOMAS HOBBS (s.XVII)
<p>POLÍTICA</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Requisits per la política: idea clara de justícia, no tirania, educació i percepció de l'estat com a reflex del ciutadà - 3 estaments: artesans, guardians i governants 		<p>Obra: Segon tractat sobre el govern civil</p> <ul style="list-style-type: none"> - Estat de naturalesa: perfecta igualtat i llibertat - Governar la raó - Han de delegar el compliment de la llei a l'estat - L'estat se'n fa càrrec de fer complir la llei natural (evitar interessos personals) — pacte social - ciutadans amb iniciativa i dret d'apel·lació - Poder del poble i té dret a governar aquell grup amb majoria de representació - Continguts del pacte: preservar la vida, veïllar per la llibertat, garantir la propietat privada i divisió de poder (legislatiu, executiu i federal) 	<p>Obra: Teoria Estat Modern</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tipus de cossos: inanimats (terra), animals (home) i artificials (estat) - Estat: cos artificial (creat per nosaltres) - La teocràcia no justifica el poder - Homes en estat de naturalesa — s'imposa la llei del més fort - No hi ha ni art ni ciència — no hi ha progrés - Pacte: acordem certes coses per viure en un estat i reduir les nostres llibertats i establir unes lleis que garanteixin la nostra seguretat - Poder del sobirà que no forma part, només el fa complir
<p>ARGUMENT ONTOLÒGIC</p>		<ul style="list-style-type: none"> - Idea de Déu — quin tipus d'idea és? - No me la poden haver ensenyat ni la puc tenir jo perquè som imperfectes - Ésser que existeix me l'ha posat a la consciència 		

DAVID HUME (s. XVIII)	STUART MILL (s. XIX-XX)	FRIEDRICH NIETZSCHE (s. XIX)	HEGEL
<p>Obra: Tractat sobre la naturalesa humana</p> <ul style="list-style-type: none"> - la naturalesa està per sobre la raó - No existeixen les idees innates - El coneixement prové de les percepcions (impressions o idees) - Idees: Representacions de la nostra ment - Passos del coneixement: tenim impressions (veus una cosa), es formen idees (ho recordes) - Hi ha impressions simples (color) i complexes (poma: gust, color, tacte...) - Per crear idees complexes la nostra ment fa servir la memòria i la imaginació - Combinem segons: semblança (quadre que associem amb imatges recentis), contigüitat espai-temps (si son més recentis tendim a relacionar-ho amb el present), relació causa-efecte (quan observem dos fenòmens els associem, però està a la nostra ment el fenomen) - Si es crema un tronc i es fa cendra Hume diu que no és la mateixa substància <p>TEORIA DEL CONEIXEMENT</p>	<p>Obra: Sobre veritat i mentida en sentit extramoral</p> <ul style="list-style-type: none"> - La veritat en relació al llenguatge - Hem considerat que el coneixement és l'expressió adequada de la realitat - El llenguatge és l'expressió del coneixement però les paraules no són un reflex exacte de la realitat - El llenguatge és un sistema de classificació i cada llenguatge en té un (cada llenguatge classifica d'una forma diferent) - La paraula no ens dona la cosa de la que parlem, no ens fa posseïdors — designa una relació amb l'objecte - No es el mateix reflectir la realitat que establir una realitat amb ella - El significat exacte de les paraules no existeix — aquest depèn de la relació amb altres significats i el context - Diccionari: llengua morta / Parla: llengua viva - Aquells llenguatges que no varien mai (experiència) no arribaran mai a la veritat 	<p>Obra: Ciència de l'experiència de la consciència</p> <ul style="list-style-type: none"> - Imagina un subjecte envoltat de realitats (objectes) - L'objectiu del subjecte per conèixer és apropiat-se dels objectes - Però qua es torrone dos subjectes s'intenten apropiat mutuament - Es necessiten reconèixer (a través de les institucions de l'estat) - Redueixen llibertats per potenciar la seva i s'enriqueixen - El subjecte entén que tot és una sola realitat (en comptes de jo, nosaltres) 	<p>Obra: Crítica al racionalisme (Descartes)</p> <ul style="list-style-type: none"> - No podem assegurar que tot lo material tingui extensió (res extensa) — quan deixem de veure no podem afirmar l'existència - Si es crema un tronc i es fa cendra Hume diu que no és la mateixa substància - Podem intuir percepcions de tot menys del nostre pensament (no ens podem percebre) — res cogitans, som un feix d'impressions - No tenim cap impressió sensible de Déu — no podem afirmar la seva existència <p>CONCEPCIÓ DUALISTA</p>

DAVID HUME (s. XVIII)	STUART MILL (s. XIX-XX)	FRIEDRICH NIETZSCHE (s. XIX)	HEGEL
<p>Obra: Investigacions sobre els principis de la moral</p> <ul style="list-style-type: none"> - L'origen de l'actuació moral és el sentiment, no la raó (la raó té capacitat ordenadora però no ens fa actuar moralment) - El sentiment d'humanitat és el que ens fa actuar per la felicitat dels homes - La gent que actua així està lloada i contribueixen al benestar. Aquest comportament no deriva de la raó — no podem deduir ni ens obliga però sabem el que està bé o malament - No podem demostrar que una acció és millor que una altra (no són matemàtiques) - El que demostra i justifica són els sentiments d'humanitat (busquem el benestar dels altres perquè és el que ens fa feliços) - El sentiment d'humanitat neix de la nostra relació amb els altres (experiència estètica) - Si un humà mata a un amb el que tenia relació és immoral - Si un animal mata a un altre és moral - Hem d'actuar moralment perquè existeix el fi últim que es justifica a si mateix (felicitat) 	<p>Obra: Utilitarisme</p> <ul style="list-style-type: none"> - Parteix de Bentham (Felicitat i moral — màxima felicitat pel màxim nombre de persones) — No està d'acord en quantificar-ho - Felicitat: Promesa d'una vida viscuda plenament - Satisfacció: Estat puntual en que s'obté un plaer que correspon a un desig - 3 tipus de plaers: entreteniment, sentiments i morals - No quantitat, però sí qualitat - Plaers superiors: satisfacció mes plena (felicitat) - Motivacions per buscar la felicitat dels altres (externes — recompenses, càstigs — internes — convenciment) - Busquem la felicitat perquè és el fi últim (es justifica a si mateixa) - No podem obligar a la gent a buscar la felicitat perquè tothom la busca (però no és un deure moral) 	<p>Obra: Genealogia de la moral</p> <ul style="list-style-type: none"> - Admira a Jesucrist i desprecia el cristianisme (el que està bé i el que està malament) - Revés? — Busca els orígens de les paraules bo i dolent - Pobles guerrers: Bo era l'aristòcrata i dolent el débil - Pobles rituals: Bo el pur i dolent l'impur - Es barregen els conceptes i bo és el que mira pels altres, el que té compassió i dolent el que s'afirma a si mateix - Moral com a màquina de verjança dels débils - conseqüència Nihilisme - Ateisme tràgic — val la pena seguir vivint encara que el món no tingui sentit — superhome (camell, lleó i infant) 	
<p>MORAL</p>	<p>Obra: Sobre la llibertat</p> <ul style="list-style-type: none"> - Defensa dels drets individuals en front de l'estat i l'opinió pública - La llibertat individual no s'ha de restringir - La restringeixen: governs despòtics i l'opinió i sentiments dominants - Tipus de llibertats: positiva (individual) i negativa (social) - 3 motius pels quals la llibertat social pot restringir la llibertat individual: Paternalisme (no), Moralitat (no) i Perjudici (sí) 		
<p>POLÍTIC A</p>			